

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po volitvah državnega poslanca.

Iz Ptuja 2. febr. [Izv. dop.]

Spolnila se je slovenskemu narodu želja, da je postal blagi boritelj za pravice svojega naroda **g. Božidar Raič** državni poslanec. Novo izvoljeni poslanec pa smesto skoro jednoglasno izvolitvi biti ponosen, akopram o tej nikdo ni dvomil, kajti sedaj je osvedočen, da stoji za njim vse slovensko prebivalstvo okrajev Šmarje, Ptuja, Ormoža, Ljutomera, Radgone, št. Lenarta in brez male izjeme zapeljanih Rogaškega okraja. Izvoljenemu poslancu naši nasprotniki jedino očitajo, da je „pop“ in jeden najradikalnejših Slovencev. Obe trditvi ste resnični. Raič je „pop“, ali on je rekel svojim volilcem: jaz sem ponosen, da sem „pop“ slovenskemu narodu. Da je pa Raič v svojih narodnih zahtevah zelo radikalen, znano je tudi njegovim volilcem in ravno ta stroga radikalnost in krasno ogromna večina sta nam veseli prikazni o probujenju našega naroda. Kedo je zahteval Raiča za poslanca? nikdo drugi nego slovenski narod sam, jasni dokaz, da hoče imeti naš narod v Beču pravega zagovornika, ne oziraje se na desno niti na levo, temveč zahtevati ima vedno in odločno to, kar mu pripoznata narava in zakon.

O volitvi samem izpregovoriti mi je le malo, kajti ne zdi se mi skoro vredno odkrivati nasprotnesne agitacije. Ker pa nas je ta volitev zopet nekaj poučila, treba, da si najpotrebnejše zapamtimo.

Mi moramo priznati, da nismo agitirali, kajti zdelo se je nam nepotrebno agitirati za velikana Raiča. Vsaj tega moža pozna vsak prostak Ptuj-skega, Ormoškega, Ljutomerskega, Radgonskega in št. Lenartskega okraja. Le v Šmarijskem in Rogaškem okraji ga prosti narod ni poznal. Zategadelj predstavil se je izvoljeni v Šmarji, v Rogatci pa ni bilo več možno, kajti čas je bil prekratek. Zato pa je tudi v Rogaškem sodnijskem okraji dobil nasprotni kandidat največ glasov. Rogaški okraj pa je tudi jeden najbolj zapuščenih okrajev cele slov. Štajerske. Temu je vzrok to, da tam ni pravih voditeljev in ker je narod jako ubožen in odvisen od tujega kapitala. Zato treba, da začnejo tamošnji rodoljubi energično postopati.

Poglejmo nekoliko številke oddanih glasov.

Glasovi volilcev Ptuj-skega, št. Lenartskega in Ormoškega, razdelili so se tako:

202 Raiča	16 Lešnika.
Ljutomer-Radgona	69 „ 2 „
Rogatec-Šmarje	47 „ 24 „
tedaj	318 Raiča 42 Lešnika.

V sodnijskem okraji Ptuj-skem dobil je Lešnik 12, v Ormoškem 2, št. Lenartskem 2, v Ljutomerskem 1, v Radgonskem 1, Šmarijskem 6 in Rogaškem 18 glasov. Te številke so nam tedaj jasni dokaz našega narodnega razcvitanja.

Treba pa nam bode našo pozornost obrniti v Rogaški okraj.

Naši nemčurji pa so zopet za jedno blamažo bogatejši, katero jim mi iz dna srca privoščimo. Pošiljali so namreč ti ljudje volilne oklice po vseh okrajih, se ve tudi v slovenskem jeziku, volilnem možem na dom. Naše začudenje pa moramo zopet in zopet izreči in vprašati: od kod dr. Mihelč in njegovi pristaši imena vseh volilnih mož takoj izvedo? Mi vemo nekaj, toda za danes še zamolčimo, kajti vedno nam še besede po ušesih brenče: „le popa ne“. — Če nam bodo nemški listi dali povod o tej zadevi še pisati, storili bomo in odkrili marsikaj takega, kar jim ne bode prijetno donelo. — Našem novemu poslancu pa zakličemo pred ustopom v državni zbor: stori vse, kar smatraš koristnega za svoj narod, kajti slavna izvolitev svedoči, da je Tvoj Tebi toli hvalježni slovenski narod, kojega čast bodeš imel v kratkem že zastopati na najvišjem mestu, vedno za Teboj. Tudi tam „gori“ ne zabi, da je v Tebi volil poslanca zagovornika za svoje pravice in nikdar ne posredovalca. — c.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 1. februarja.

Boj mej Nemci in Čehi, ta tisočletni boj, v katerem je v preteklih stoletjih toliko krvi teklo, bje se tudi danes z istim fanatizmom, kakor ob Husovem času, le da zdaj ne teče rdeča kri, ki bi gnala mlinske kamne tri, ampak le neusahljivi tok besedij v parlamentu, v sbodih in časnikih. Besede sicer nikogar ne ranijo, pa kdor posluša strastne strupene napade „pemskih“ Nemcev na njihove so-deželane in dasi bolj mirne, a vender pikre in od-

ločne odgovore Čehov, čuti iz vsake besede, da stari boj ne le da ni koučan, temveč, da huje plamtí nego kdaj. In temu se ni čuditi.

Po bitki na Beli gori leta 1621. ležali so Čehi na tleh in nikdo ni upal, še sami ne, da bi kdaj spet ustali iz groba, v kateri so deželoblepi Nemci že toliko Slovanov pokopali. Avstrija se je priklonila nemškej zvezi in Nemčija je segala od baltiškega do jadranskega morja, dalje nego so si Nemci sami kdaj domisljevali. Pa narodnostna ideja ki je Nemce vodila v boj proti Napoleonu I., prešinila je tudi druge narode in na veliko začudenje in še hujo jezo Nemcev vzdignili so se Čehi iz groba in pozneje celo pozabljeni Slovenci. Oba naroda segata daleč v ozemlje, katero so Nemci že imeli za svoje. Ako se Čehi ne uničijo, ostanejo ločeni severni od alpskih Nemcev, Slovenci pak zapirajo pot do južnega morja.

Zato je Plener z vso strastjo fanatičnega Nemca klical v dvorano: Nemci nikdar ne bodo dopuščali, da bi se ustanovila slovanska država na Češkem, katera bi kakor zagvozda tlačala mej Nemce in katera bi bila kol v nemškem mesu.

Ne more se pa tajiti, da neka druga Plenerjeva izjava ima mnogo resnice v sebi in je vredna, da si jo zapomnijo slovanski poslanci. Rieger je namreč citiral Bismarcka, da celo on obsojuje postopanje Herbstove stranke. Plener tega ne taji, pa dostavlja: Vsak veliki državnik ima dvojni cilj pred seboj, jednega za bližnji čas, jednega za bodočnost. Prvi cilj Bismarcka je, da ohrani zvezo mej Nemčijo in Avstrijo za mogoči slučaj nemško-francoske ali nemško-ruske vojske. V ta namen treba, da se ne kaže sovražnika avstrijskih Slovanov, kajti on dobro pozna njihovo lojalnost, ve, da se bodo vselej zvesto borili, če prav bi šlo proti Rusiji. S tem prvim in za zdaj glavnim ciljem združuje Bismarck družega za prihodnost. On ve, da so vsled avstro-slovanske politike avstrijski Nemci čem dalje tem huje razdraženi in — toda Plener ni nadaljeval, ampak le dostavil, da vsak lahko sam sodi, kam bo pejlala taka razdraženost avstrijskih Nemcev. Plener torej meni, da so avstrijski Slovani le orožje Bismarckovo proti najnevarnejšim nemškim sovražnikom: Francozom in Rusom. Ko pa bode s pomočjo avstrijskih Slovanov Nemčija premagala Francosko

LISTEK.

O slovenskej stenografiji.

(Spisal Bezenšek.)

(Dalje.)

A g. Zupanu menda ni znano, ali pa je nalašč zamolčal, tako da moram, akoravno se vidi nekako neskrupno, da paralizujem gornjo Zupanovo trdnjo, sam spomenoti, da sem bil imenovan v dan 11. marca 1883 tudi častnim članom stenografičnega društva „La Taquigrafia“ v Madridu. Da-li tudi za to, ker delam morebiti propagando za španjolsko tahigrafijo ali za urivanje španjolskih proizvodov v slovenski jezik, in da zaslužim to čast od španjolske strani?! — Mislim torej, da ta dva fakta po svojej protivopoložnosti — jedno priznanje od strani Nemcev, drugo priznanje od strani Španjolcev — dokazujeta jasno neosnovanost gornjega Zupanovega predpolaganja, tako da zamorem biti čisto mirne duše v tem obziru in odbijam to podlo insinucijo g. Zupana od sebe z največjo energičnostjo.

V obče vsak, kdor me pozna od mladosti, vé, kako sem gledal na Nemce, in da sem zaradi javno pokazovane ljubezni do slovenske reči v opreki nemškej, moral preganjanje trpeti, ter se na Hrvatsko umakniti.

A potem živčeh že 10 let zmirom mej slovenskimi brati na jugu (nekaj časa tudi na severu), imel sem gotovo prilike, ukrepiti se v ljubezni do slovanstva in v nazorih svoje mladosti, ter mislim, da baš tem okolištim se imam zahvaliti, da imam čistejši in širji pojem o slovanskem duhu, njegovem značenju in o potrebah Slovanov, nego ga ima gosp. Zupan, ki misli, da samo še stenografija more Slovence ali Slovane rešiti, in ž njo da trebamo začeti otresati se „znanstvene zavisnosti od drugih narodov“ katero nam Nemci očitajo, in posebno gledé stenografije mu je to predbacivanje trpko in bridko.

Mislim, da je to mnenje g. Zupana jako jednostrano in omejeno. Ako bi se hotel g. Zupan z mano spustiti v razpravo, kako treba Slovincem ali v obče Slovanom postopati, „da nas ne bodo Nemci pri vsakej priliki opozarjali na našo znanstveno zavisnost od drugih narodov,“ jaz bi mu citiral dela slavnih Slovanov, iz katerih bi se on

zamogel o tem bolje poučiti, a dodal bi mu marsikaj tudi iz svoje skušnje. In take razprave bi bile primernejše za podlistke „Slov. Naroda“ in zanimljiveje za njegove čitatelje, nego razpravljati o pomanjkljivosti jedne sisteme, brez da se zamore s stenografovanimi primeri dokazati ali odbiti ta trdnja, in pa govoriti o sovršenosti ali popolnosti druge sisteme, katere še nismo imeli prilike videti in poskusiti.

Ako hoče g. Zupan razpravljati o stenografiji, naj se pojavi torej v kakem strokovnem listu, pripravljen sem odgovarjati mu ne samo jaz, nego še stotine drugih. A ako si hoče razbistriti pojme o duhu, zadači in „znanstveni neodvisnosti“ Slovanstva, zamore nastopiti v „Slovenskem Narodu“. Mislim, da bom v tem obziru tudi jaz v stanu popraviti marsikateri njegov pojem, kateremu „na prvi mah poznaš tujko z nemškim licem, nemškim značajem, kinosi celo nemško obleko, le s slovenskimi in hrvatskimi krpami“. Take „tujke“, ki se zalibog še nahajajo pri nekaterih Slovincih, je gotovo zaslužneje in potrebneje popravljati, nego iskati „tujke“ v mrtvih potezah — v stenografičnih znakovih! (Konec prib.)

in Rusko, potem bode Nemčija vsemogočna, Slovani so storili svojo dolžnost in — Nemčija bo spet segala od Balta do Adrije.

Debata o Herbatovem predlogu je le nadaljevanje jezikovne, ki se je končala z ovrženjem vseh predlogov, nadaljevanje nikdar mirujočega češko-nemškega boja. Spet se je oglasila cela vrsta govornikov od obeh strank, pa zbornica je v teh osmih dneh že toliko slišala o narodnostnih razmerah na Češkem, da je po zaslišanju šestih govornikov zaključila debato, in da bosta le še glavna govornika: Herbst in Trojan dobila besedo.

Izjemne naredbe za Dunaj in veliki del Nižje Avstrijskega so se predložile državnemu zboru, da jim pritrdi. Mnenje je različno in prišlo bo gotovo v zboru do hudih debat, ker po teh naredbah dobi vlada prav absolutno moč, katera ni, kakor na Nemškem, omejena na socijalno-demokratsko rovanje. Tudi se mnogim ne zdi dokazana potreba tucih skrajnih sredstev. Pri debati bo menda razložila vlada, zakaj si brez izjemnih naredb ne upa reda in miru vzdrževati. Gotovo že pri prvem branju, ki bode v prihodnji seji v torek, pride do razgovora. Večina je sklenila, vladni predlog izročiti posebnemu odseku, kateri bode najbrž moral v zboru poročati.

Herbst je danes po svoji stari navadi hujskal in hujskal. Novega ni vedel povedati. Silno togotil se je, da je minister Pražak se predznil govoriti o državnem pravu češkem in o tisočletni češki zgodovini. Končno je apeloval na nemške sorojake v čisto nemških deželah, od katerih pričakuje, da ne bodo pozabili svojih zatiranih rojakov na Češkem. Smeha ve Herbst s svojimi govori vselej veliko vzbujati, tedaj mu ne more nemško srce tako hudo krvaveti, kakor se dela. Njegov predlog je bil ovržen, in s tem češko-nemški boj v parlamentu odložen — vsaj do budgetne debate.

Govor poslanca dra. Gregra v jezikovnej debati.

(Dalje.)

Sklicovalo se je zastran državnega jezika na druge države; pa v tem obziru sti samo dve kategoriji držav. Jedne so jednojezične, in pri teh govoriti o državnej jeziku bilo bi komično. V Prusiji so sicer nemščino upeljali za državni jezik za Poznansko, pa ravno ta izgled je za nas tako strašen (slišite! na desni), ta izgled ne kaže prevelikih dobrot državnega jezika. Pa je še neka druga kategorija: mnogojezične države. Tu je pred vsem Švice. Član 109 švicarske ustave se glasi: „trije glavni jeziki Švice — nemški, francoski in laški — so narodni jeziki zveze. Kar se tiče Belgije, pravi belgijska ustava: „Raba v Belgiji navadnih jezikov je svojevoljna.“ Meni je dobro znano, da je francoski jezik zadobil v Belgiji veliko prednost nad flamiškim, pa to se je ravno tako razvilo, kakor pri nas prednost nemškega jezika. Mnogokrat se prigodi v Belgiji, da advokati, ki imajo zastopati flamiške stranke, pri začetku obravnave izrečno zahtevajo, da se zapiše v zapisnik, da imajo popolno pravico pri vsej obravnavi posluževati se flamiškega jezika, četudi potem tega ne uporabijo in le francoski govore. Nadalje imamo Ogersko; od nekaterih strani se je že kazalo na Ogersko. A če že hočete delati primere, tedaj prosim vas, nikakor ne primerjajte narodov, ki so že kedaj sestavljali samostojne države z onimi, ki še nikdar neso bili samostojni. Primerjajte rajši naše razmere z onimi mej Ogersko in Hrvatsko.

Čitajte določbe ogersko-hrvatske pogodbe in videli boste, kako je z jezikovnim vprašanjem v zlejš Ogerske. Jaz nečem natančno preiskovati, kako Hrvatje v praksi razumevajo enakopravnost, vam je znan konflikt radi mađjarskih napisov na uradnih grb.h. Ko bi mi Čehi bili tako občutljivi, imeli bi mnogo konfliktov (veselost na desnej).

Nič srečnejši ni v motivih poročilo manjšine, Koj z začetka pravi: Da je nemški jezik državni jezik v Avstriji, to se ne da oporekati, ker je že več stoletij zakonito in djanstveno kot tak v rabi. Če je to res, potem res ne vem, kaj gospodje prav za prav hočejo (veselost na desni). Potem je Wurmbbrandov predlog prav odveč.

Kot drugi jako važni motiv se navaja, da se pod to vlado že štiri leta Nemci v Avstriji zatirajo, da so brez varstva (veselost na desni). To je težko obdolženje. Ko bi bilo to res, kar pravi manjšina, da se nemški jezik in nemška narodnost v Avstriji zatirata, tedaj bi ne bila dolžnost samo leve strani te zbornice upirati se temu, temveč tudi desnice, ki

si je zapisala na svojo zastavo: Enakopravnost za vse narodnosti. (Dobro! dobro! na desni). In to bila bi dolžnost vsakega liberalca, katere narodnosti naj si že bode. (Pritrjevanje na desni). Kajti najlepši atribut svobode je po mojem prepričanju atribut jednake pravice za vse narode in narodnosti. (Dobro! dobro! na desni.) A ni resnica, da bi se Nemci zatirali v Avstriji. Če se izgovori tako težko obdolženje, tedaj je tudi treba to dejanski dokazati. Manjšina pa ni navela nobenega dejanskega dokaza, ker ga ni mogla (dobro! dobro! na desni). Jaz ne poznam razmer v drugih deželah, vendar mislim, da to ne velja za čisto nemške dežele, da na Solnograškem, Tirolskem in Predarliskem hudobni Čehi ne zatirajo Nemcev. (Veselost na desni.) Pa jaz poznam razmere na Češkem, in to obdolženje je zlasti proti nam naperjeno, in jaz moram to obdolženje odločno zavrnilo.

Manjšina navaja faktum, da je država ustanovila češko vseučilišče. (Veselost na desni.) To je res; vi veste, da smo mi po dolgih bojih, z velikimi, neprimernimi žrtvami dosegli češko visoko šolo. Jaz nečem spuščati se v to, kakšna je ta; ali je pa v tem kaka krivica, če se je staro bogato in razkošno preskrbljeno vseučilišče Nemcem pustilo, in se je poleg tega ustanovila uborna česka visoka šola? (Res je! na desni.) Ali se je zato storila nemškemu narodu kaka krivica, če se je drugim narodom dala pravica. Ali je že to zatiranje Nemcev, če se drugi narodi ne zatirajo? (Pritrjevanje na desni.) To je ves dokaz o zatiranju Nemcev na Češkem.

Nek drug motiv manjšine se glasi, da na vse obravnave te zbornice upliva in pritiska narodnostno in jezikovno vprašanje. Jaz to priznam, da je res, da je vse naše javno, delomo že privatno življenje otrovano od narodnostnega in jezikovnega vprašanja. Nikdo bolj ne želi, kakor jaz, da bi se vender jedenkrat srečno rešilo to vprašanje. Pa Wurmbbrandov predlog ni olje, ki bi pomirilo visoke valove narodnostnih bojov, to je olje, ki se vlija v goreče plame (pritrjevanje na desni); ali ste pomislili kak upliv, kake posledice bi napravil ta predlog v vseh svojih konsekvencah na nemške narode v tej državi? Ravno nemških narodov moralo bi se polastiti nejevolja na nemški narod, ki jim usiljuje svoj jezik. Nahaajo se naredbe v državnem življenju, ki so krivične, pa se vender brez mrmranja prenašajo, a vzbudile bi takoj hud upor, ko bi se poskusile s zakoni proklamirati za pravične; temu se protivi čutje poštenjaka, da bi krivica se naredila za pravico. (Dobro! dobro! na desni.)

Vi pravite, da je jezikovna naredba, ki je samo postavno osvežila stoletne institucije, vzbudila veliko razburjenost v nemškem narodu. Koliko večja bi moralo biti razburjenost pri nemških narodih, ko bi se Wurmbbrandov predlog naredil za zakon. (Prav res! na desni.) Ali bi bilo to modro vladanje, da bi se jeden del prebivalstva s tem pomiril, da bi se drugi večji del vznemirjal? Ali bi bilo pametno, če se požar jednega dela hiše gasi, večji del pa zažge? (Prav res na desni.)

Kar se tiče opazke, da se bi Avstrija federalizovala, da bi se dežele češke krone, v samostojni stvor izluščile, se to gotovo ni resno mislilo (veselost na desni), kajti če bi stalo v knjigi osode, da bi se kdaj dežele češke krone preustvarile v samostojno skupino tedaj, tako silnega toku ne bodo ustavila tako malenkostna sredstva, kakor je Wurmbbrandov predlog. (Prav dobro! veselost na desni.) Ali kar bi mogel doseči ta predlog, je to, da bi se zopet oživilo in utrdilo v českem narodu hrepenenje po zjedinenju dežel češke krone (prav dobro! na desni), tedaj ravno nasprotno temu, kar se doseči hoče.

Profesor Tomašček je nam zaklical, da se mi Čehi moramo nemščine učiti, da ne zaostanemo v kulturnem razvoju. Pa jaz mu morem zagotoviti, da so českemu narodu že bili znani poti, kako se pride do kulture, ko še Avstrije ni bilo. (Prav res je na desni.) Mi lahko pokažemo v zgodovini našega naroda neko dobo, v katerej se je češki narod bil visoko pouzdignil v kulturi brez znanja nemškega jezika in brez milostljivega sveta profesorja tomaščuka. (Veselost na desni.) (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. februarja.

„W. A. Z.“ pravi, da sedanjega nestrpljivega položaja na Češkem ni ustvarila jezikovna naredba. Že dolgo se češki duhovniki urivajo v nemške kraje. Temu strupu se je pa treba ustaviti s

protistrupom. Čehi so utrkavisti, in tudi mi moramo postati, če se hočemo ubraniti češkemu navalu. Dr. Halvich je tožil, da se Nemci težko uče češčine, a če vse tako ostane, bodo Čehi vedno več posedli. Pa so še druga sredstva, s katerimi se je moč ustavljati Čehom. Prvič, ko bi liberalci stopili v vladni tabor, potem bi vlada se ozirala in pospeševala njih težnje, drugič, ko bi se združili s klerikalci, potem bi imeli večino, ter bi lahko zahtevali in ne bilo bi treba nič več prositi; tretjič pa, ko bi preudarili kaj, morejo odstopiti brez velike škode za nemštvo, ter bi popustili prostovoljno postojanke Čehom, katere se ne dajo braniti. S tem bi nastal na Češkem mir in osnovala bi se v parlamentu nova liberalna večina. Mi ne priporočamo niti prvega, niti drugega, ampak tretje, da se mirno sporazumemo. Sicer naj pa liberalni vodje natančno preudarijo, kaj je storiti, najslabše je pa, če se nič ne stori.

Izjemne naredbe na Dunaji so se že začele praktično izvajati. Več delavcev je že dejan h v zapor, mnogo oseb pa že izteranih iz stolice. Nek za v nedeljo napovedan shod delavcev je policija prepovedala, in prostore socijalističnega časopisa je zaprla policija. Kak vspeh bodo imele te naredbe bode še le prihodnost pokazala. Sicer pa bode vse to tudi voda na mlin liberalcev, ki vsako priložnost porabijo, da napadajo ekonomično politiko sedanje vlade.

K Lienbacherjevemu agrarnemu klubu pristopilo je kakih 15 poslancev, in imeli so že svoje posvetovanje. Lienbacher je označil stanje, kakršne bodo zavzemal agrarni klub, njegovi sklepi neso za nikogar vezilni. Shajal se bo le semtrtja v posvetovanje, kadar bodo taka vprašanja na vrsti, zato se pa tudi ni organizoval, kakor drugi klub, ter si ni volil svojega predsednika.

O razmerah na Češkem prinese je „Novoje Vremja“ dopis iz Prage, ki kaže, da je dopisnik jako dobro poučen s češkimi razmerami. Mei drugim piše on: „Narodna zavest je poslednji čas jako napredovala na Češkem, kar Ruse jako veseli. V Rusiji so imeli Čehi vedno za dobre Avstrijce, tudi takrat, ko so bili v opoziciji. Zlaj, ko so postali vladna stranka, neso postali nič slabši Avstrijci, pa zato tudi ne nič slabši Slovani. Mi Rusi želimo, da bi se vsem Slovanom v Avstriji dobro godilo. Prejšnje pasivne politike Čehi neso mogli nadaljevati. Narod bil je že z njo nezadovoljen. Prav so naredili Čehi, da so nastopili aktivno politiko, s tem so marsikaj dosegli, pa nič neso zrušili. Na Češkem zamorejo biti vsi zadovoljni s svojimi političnimi vodjami...“ Potem ko opiše dopisnik razne češke vodje, nadaljuje: „Res so mej Čehi nekateri „nespravljalivi“, Mladočehi namreč, ki vedno nasprotujejo feudalcem in klerikalcem, pa njih nespravljalnost obstoji samo v teoriji, v praksi se pa vsi pokore českemu narodnemu vodji Riegru. Veljava tega moža je taka, kakršne nema nikak politik na celim svetu. Nasprotniki in prijatelji vidijo v njem vodjo in očeta češkega naroda. Mladočehi ga res včasih napadajo v časnikih, a resno se mu ustavljati ne upajo. In ko bi se vsi češki politiki izrekli proti Riegru, narod bi se pa potegnil zanj. In oni, ki živja tako veljavo, je prost človek, brez kake uradne stopinje, prost v najboljem pomenu te besede. On se tudi v privatnem pogovoru večkrat uda nekemu ognju navdušenja, kakor Gladstone. Ta mož ni nikdar brepenel po kakej karjeri ali odlikovanju. Vse njegove napake poravnava njegova čut in spoznanje do potreb češkega naroda. Ohranil si je celo v starosti tako čvrst duh in srce, da mu vsi to lahko zavidajo. Rieger je poslednji onih čeških domoljubov, ki so narod vzbudili k novemu življenju. Noben mlajših čeških politikov se z njim primerjati ne more.“

Vnanje države.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ zvedela je iz Belega grada, da **srbska** vlada misli predložiti novejši skupščini razen budgeta in davkarske reforme, še zakon o premeni politične uprave, kateri bo prikrjšal avtonomijo občin, in povečal vladni upliv na občinske zadeve, spremeno tiskovnega zakona, katerega je naredila naprednjaška stranka, z uvedanjem objektivnega postopanja s konfiskovanjem časopisov in poostrenjem kazni za tiskovne prestopke. Tudi bode vlada zahtevala pravico, da bode mogla vsak časopis zatreti, ko ga bode poprej jedenkrat posvarila. Nadalje hoče odpraviti pravico društev in shodov, tako da bode osnivanje novih društev in napravljene shodov popolnem zavisno od ministerstva. Res daleč so že prišli v Srbiji, s tem, da so se deloma izneverili slovanstvu in začeli neumno posnemati zapad.

Po poročilih iz Petrograda so vsa poročila o umoru žandarmerijskega častnika v Harkovu izmišljena. Sploh so poročila o zarotah **russkih** nihilistov jako nezanesljiva. Ruskim listom je prepovedano pisati o tem, tuji dopisniki so pa večkrat slabo poučeni, večkrat pa tudi vodi njih **peres** slepo sovraštvo do Rusije in vsega slovanskega.

Stanje sedanjega **italijanskega** ministerstva je jako trdno, zastoj se prizadevajo je vredi opozicijske stranke. Pri volitvi predsedstva zbornice izvoljeni so vsi predsedniki in izmej devetih njih namestnikov sedem iz ministerijske stranke. Pri obravnavi vseučiliščne reforme vzprejela je zbornico vse člane vladne predloge, dasi tudi so nasprotne stranke hotele porabiti to priliko, da vržejo naučnega ministra Baccelija, znamenitega zdravnika,

katerega politična prošlost je pa neboliko omadeževana. Pa ministerski predsednik Depretis se je potegnil za svojega tovariša, in razrušil vse nakane vladinih nasprotnikov.

V španskih konservativnih krogih se opreka vest, da bode novo ministerstvo nazadnjaško in klerikalno. Hodilo bode po istem potu kakor prejšnja vlada in bode liberalno in tolerantno, samo v absolutno potrebnih slučajih bode konservativno.

Dopisi.

Z Dunaja 1. februarja [Izv. dop.] Izjemne vladne naredbe so povečale strah mej prebivalstvom, katero si domišlja še buje nevarnosti, ker sicer ne more razumeti, zakaj vlada tako rekoč obsedni stan proglašja. Da pa socialisti ne mirujejo, kažejo razne dogodbe v poslednjih dneh. Ministerski predsednik grof Taaffe je dobil pismo, ki se mu je zdelo sumno. V njem se je res pri preiskavi našel dinamit.

V operi so v salonu pred cesarsko ložo neki večer našli človeka, ki se ni mogel izkazati, kaj je imel tam opraviti. Zaprlji so ga.

Danes se je raznašala govorica, da je spet policaj ustreljen. In res se je nekaj zgodilo, kar je sumno. Na Landstrasse je šel mož mimo fujakarjev in jednemu v roko stisnil nekaj v papir zavitega. Fujakar gre k bližnjemu policaju in mu paket izroči. Ta začne s klinčekom vrtati, a v tem hipu eksplozija in policaju je roka raztrgana od dinamitne patrone.

Za jutri in nedeljo so podvojene policijske straže in bodo tudi vojaki pripravljeni, ker se je bati delavskih izgrediv. Vodja socialistov znani Peukert, poprej nemški državljani, je bil prav v poslednjem času v Rudolfsheimu za občana vzprejet, se tedaj ne sme iztirati iz Avstrije. Zares gemüthlich so ti Dunajčanje, da podelé občanstvo tacemu razupitemu agitatorju.

Iz Ljubomera 31. januarja. [Izv. dop.] Pri današnji volitvi oddalo se je 71 glasov. Gospod Božidar Raič dobil je 69 glasov, a nemškutarski kandidat Loeschnigg le dva glasa. Pri tej priliki ne moremo zamolčati, kdo da sta ta dva „možata možaka“ v našem okraju. Eden je nek Wratsko iz Gornjeradganskega okraja, a drug Roman Nemec. Kar se zadnjega tiče konstatujemo, da je občinski predstojnik na Kamensčaku, zraven tega pa še pisar pri okrajnem glavarstvu. Kameščanci drugičrat bodite oprežnejši, ne volite si mož, ki delujejo v našem prepričanju nasprotno.

Iz Celja 28. januarja. [Izv. dop.] (Nemške denunciacije.) Tik pred volitvami občine Celjske okolice prinesla je „Celjanka“ na prvem mestu poročilo, da se je vložila ovadba proti mestnemu kaplanu g. Žičkarju in drugim zaradi tega, ker je gosp. kaplan po goljufivih zvijačnostih si prihlaval volilnih pooblastil, zaradi obrekovanja nasprotnih stranke itd. Očitala mu je, da je pošiljal okoli po pooblastila in volilke za pooblastila na ta način sleparil, da so podkrižale ali podpisale volilna pooblastila v mnenji, da so potrdile prejem pastirskega lista, ki se jim je izročil. Obetala je „Celjanka“ vse spraviti na beli dan in obljubila je hrepenečim Celjanom, da doživé kaj groznega, kajti velika hudodelstva se bodo razkrila. Kakova predrznost v pisavi! In kar Celjanka vender storiti ni mogla očitno, storili so znani celjski pobalini po ulicah, kričaje mimogredočim na ušesa. In kaj je zdaj z goljufijo, s pastirskim listom? Preiskava se je ustavila, ker je vse to gola laž in hudobno obrekovanje. No, Celjanka, zakaj pa zdaj ne prineseš v uvodnem članku izid svoje denunciacije, saj si vender obljubila svojim vernikom, da prineseš natanko vse podrobnosti zanimive zadeve in izid ovadbe?? Nesramna si dosti denuncirati poštenjaka pri ljudstvu, (hvala Bogu samo pri Celjanih, ker dalje tvoj upliv ne sega) a prepoštena si priznati svoje laži.

Ali sme take nesramne laži Celjanka pisariti? Ali sme Celjanka prinašati obrekovanja poštenih mož? To bode, če še ni, poprašal gospod Žičkar in drugi, ki so bili zatoženi, c. kr. okrožno sodišče v Celji, to je dolžan gospod Žičkar sam sebi in tudi nam; mi pričakujemo to.

Saj se v kazensko-pravdnem redu nahaja tudi š. za tiste, ki so po krivem pri sodnji ovadili poštenega moža in tudi se bo za Celjanko našel š., ki ji bo povedal, da ne sme kar bodi lažnjive denunciacije prinašati, posebno če so tako velikega kalibra, ko ravno navedena.

Izid bomo poročali, pa ne tako, kakor Celjanka, da samo obljubuje, seveda bi ona bila tudi rada prinesla izid, ko bi bila ta zadeva po njenej želji izpala.

Z Novega Mesta 28. januarja. [Izvirni dopis.] Dolenjska broji skoraj polovico kranjskega prebivalstva, plačuje skoraj polovico davka v deželno blagajnico, revščina povsodi vlada, kamor se oko ozre, ali deželni zbor se za njo tako malo, ali bolje rečeno nič ne zmeni. Častitim bralcem mora biti po mnogih izrekih strokovnjakov znano, kake izvrstne kraje za kmetijstvo, vino- in sadjerejo ima naša Dolenjska, a da je v kljub temu vse to na najnižji stopinji pod našim cesarstvom in da vse gospodarstvo nekako rakovo pot leze. Promet vedno pojenjuje in naše mesta, namesto da bi se širila, se vedno krčijo. Omeniti bočem n. pr. naše Novo Mesto. To mesto je imelo pred kakimi 40 leti, predno se je začelo na Savi hrvatsko železnico graditi, mnogo prometa, vojakov je bilo vedno 300—500 mož, dijakov na naši višji gimnaziji vedno mnogo in vsa trgovina dolenjska se je v to mesto stekala; bilo je tedaj v tem mestu jako živahno in vse zadovoljno. Drugače pa danes. Batalijon lovcev, kateri je bil tukaj nastanjen, nas je pred tremi leti zapustil in se neki nikoli več ne povrne, ravno tako nas bodo čez dva meseca deželni branbojci zapustili, kateri so imeli dozda tukaj svojo postajo, se v Ljubljano podali in tudi nikoli več ne povrni, kasarne pa prazne ostale.

Nekateri hočejo vedeti, da nam vlada namestava s časoma tudi c. kr. okrožno sodnijo odvzeti. Vsakdo si tedaj lahko predstavlja, kako zelo bode naše mesto potem propadlo, ako se nam vse to odvzame, kajti 3—500 vojakov, kakih 180 dijakov, okoli 14 profesorjev, do 30 uradnikov in mnogo drugega osebja je nam dozda in okolici puščalo vsaki mesec mnogo, mnogo tisočev goldinarjev za hrano, stanovanje, obleko itd. Zdravega društvenega življenja mej obrtniki, poljedelci, trgovci in drugimi samostojnimi meščani, kakor nekdanj, ni več. Zato skrbi deloma revščina, preziranje poštenih nižjih in srednjih stanov od strani višjih in bogatejših in udje vladovražnih nemških bralnih društev v Novem Mestu, Metliki in Kočevji, kateri vedno zato skrbé, da narodne duhove s svojo nemško ošabnostjo in propagando razburjajo in dve mej seboj si nasprotni stranki v mestih ohranijo. V veliko žalost naroda pa ta vladovražna nemška bralna društva po večini c. kr. uradniki vzdržujejo.

Naši poslanci že deset let obljubujejo, da bomo deželno dobili, katera bi morebiti nekoliko našo Dolenjsko vzdignila, a mislim, da bomo na njo, ako se bodejo razmere še na dalje tako razvijale, še kakih 50 let čakati morali.

Poleg vašega dnevnika se nahaja še nek drugi slovenski dnevnik pod imenom „Slovenec“, kateri neizmernih koristi in potrebe nameravane Loške železnice ne more dosti omeniti, mi Dolenjci smo se mu morali pa zameriti ali kali, kajti v kljub temu, da ga naša bralna društva in duhovščina v oblihi meri podpirajo, ta list v zahvalo mesto da bi naše gospodarske potrebe odločno zagovarjal, nam tiste naravnost odgovarja. Omeniti hočem tukaj prepotrebne železnične proge iz Krškega v Novo Mesto, katero je mislila vlada pred tremi meseci v proračun postaviti. „Slovenec“, namesto da bi to progo zagovarjal, katera bi nam bila sedaj, ko še dolgo upanja nemamo progo iz Ljubljane do Novega Mesta dobiti, izredne koristi, pisal je zlovoljno nasproti, da bi bila ta proga za državo brez koristi, v zvezi z velikanskimi stroški in vedno v nevarnosti pred povodnijo, katerej bi se baje po njegovi povsem nerisnični trditvi ne dalo izogniti. Take pisave bi nikoli ne pričakovali od „Slovenca“. Nameravana proga bi bila za vso Krško ravnino velike, največje koristi pa za Novo Mesto, ker bi nam zaradi te proge ne odšla Rudolfova železnica iz Ljubljane čez Novo Mesto na Karlovec ali Ogulin, ker se bode mogla ta proga na vsaki način prej ali slej že iz državnega interesa zidati, in bi potem Novo Mesto ne bilo le v direktni železnični zvezi z Ljubljano in Hrvaško, temuč tudi s Štajersko. Ako se bode pa preje proga Ljubljana—Novo Mesto—Karlovec dovršila, nemamo potem nikdar več upanja na železnico Krško—Novo Mesto. Ker se je pred kakimi tremi meseci naša vlada tej nedragi progi prijazna kazala, bi se bili imeli naši deželni poslanci, posebno Šuklje pri dotičnih mestih nekoliko bolj za to progo potegniti, a dozdeva se nam, da si misli Šuklje, kot odbornik Ljubljanskega mesta, da se naj gradi železnica iz Ljubljane čez Novo Mesto na Hrvaško, da

bode Ljubljana od nje kaj koristi imela, ali naj se pa nobena ne gradi, ravno tako se je tudi obnašal v vprašanju, kje naj se napravi srednja kmetijska šola. (Konec prih.)

Domače stvari.

— („Sijajni ples“), doslej „Vodnikov ples“ imenovan, prištevati se je vedno mej najkrajše predpustne veselice. Tudi letos na Svečnico združil je ta ples v čitalnični dvorani toliko in tako elegantnega sveta, da je bilo zares „sijajno“. Plesalo je okoli 70 parov in to z vztrajnostjo in veseljem do pozne ure. Izmej dostojanstvenikov bili so prisotni: Dež. predsednik baron Winkler, dež. glavar grof Thurn, FML. Miller, gen. m. Groller, polkovnik Fux itd. — Darila damam bila so prav lično izdelana, k raznim toaletam prikladnih bojah.

— (Štiridesetletnico) svojega službovanja obhajal je pred kratkim g. Stuhec, deželne sodnije svetnik pri c. kr. okrožnej sodnji v Celji. Gospod Stuhec spada mej one redke uradnike, ki nikdar, niti pri najhujšem pritisku, neso zatajevali svoje narodnosti, svojega političnega prepričanja. Gospod Stuhec kazal se je vsekdar odločnega Slovenca, poleg tega pa si je znal v socialnem življenji pridobiti toliko veljavo, da se ga celo strastna „Deutsche Wacht“ laskavo spominja rekoč, da se je vedno odlikoval po neumornej marljivosti, po pravico-in resnicoljubji, in da je sploh izmej najodličnejših sodnijskih uradnikov na dolenjem Štajerskem. Taka ocena od take strani treba, da se zabeleži, in možu, kateremu velja, čestita gotovo vsak iz polnega srca.

— (Le brzo!) Z Dunaja se nam piše: Telegram o volitvi Božidara Raiča je še le ob 8. zvečer došel v notranje ministerstvo, da si je volitev že ob 2. bila zavsem končana. Mar se zaradi tega Graškim gospodom ni mudilo, izid volitve na Dunaj naznaniti, ker je izvoljenec — Raič in ne Löschnigg.

— (Včerajšnji ples Ljubljanskih veteranov) prirejen po tukajšnji koloni rudečega križa, bil je v istini velikansk. Vsi prostori kazinske restavracije in obširnega salona bile so prenapolnjeni, tako da se sme trditi, da je bilo do 500 obiskovalcev navzočih. Dvorana je bila po g. Saubetu izredno okrašena z veliko z zelenjem obdano sliko presvitlega cesarja, z avstrijskimi mestnimi zastavami itd. Lepo je bilo čitati nad kranjskim in avstrijskim orlom slovenski napis: „Hrast se omaja, in hrib, zvestoba Slovenca ne gane“. Počastili so ples s svojo navzočnostjo vsi odlični krogi mej njimi g. dež. predsednik baron Winkler, dež. glavar grof Thurn g. FML. Eugen pl. Müller, g. G. M. pl. Groller-Mildensse, mnogo stabnih in drugih častnikov domačega pešpolka baron Khun, tudi topničarskega tukajšnjega polka, nič manj pa lepe vrste podčastnikov Kuhnovec, kateri so se skazali kot kaj spretni, vztrajni in elegantne plesalce. Konca plesa nismo pričakovali, a izvedeli smo, da je bilo do ranega jutra vse židane volje! —a—

— („Kres“.) Tega leposlovnega lista 2. številka ima naslednjo vsebino: Kmetjski triumvirat. (Dalje.) — Žrtva ljubosumnosti. (Dalje.) — Narodne pripovedke. (Dalje.) — Episke indske pripovedke. Priobčuje K. Glasar. — Nekaj o naših socialnih in ojkonomijskih zadevah. Dr. Ahasverus. — Urban Jarnik. (Dalje.) — Juri Vega. (Konec.) — Razne malenkosti. Dr. Krek. — Lazenje. Spisal Davorin Trstenjak. — Poročilo o hrvatske književnosti. J. Steklasa. — Drobnosti. — „Kres“ velja za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld.

— („Vrtec“.) Časopis s podobami za slovensko mladino. Letošnja 2. številka prinaša: Tri slike, pesen, zložil F. Krek. — Sv. Krištof. Po zlatej legendi, posl. Fr. Hubad. — Povodnji mož. — Nadvojvodi Karl Ljudevit in Rajner. — Dve narodni legendi. Zapisal F. Kosi. — Zgodovinsko-mestopisni obraszi. Spisuje P. F. H. XI. Metlika. — Prirodopisno-natoroznansko polje. Ščinkovčovo gnezdo. — Medvedjek. Zemljepisna črtica. — Razne stvari. — „Vrtec“ stane za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Bralno društvo v Colu nad Vipavo) priredi v 10. dan t. m. drugo predpustno veselico v svojih prostorih. Program: 1. Govor. 2. Tombola. 3. Ples. Mej početkom petje. K obilnej udeležbi vabi Odbor.

— (Slovenska čitalnica v Celovci) priredi 6. t. m. „veseli večer“ v svoji sobani pri „Jelenu“ s sledečim sporedom: 1. Slovenec sem; 2. Želje Slovana; 3. Nezakonska mati, samospev

4. Sirota, petrospev; 5. Predavanje; 6. Mladini;
7. Miha, predpustna.

— (Vabilo na veselico), katero priredi
pekovsko-pevske društvo Jadranska zarja dne 10. fe-
bruarja t. l., v spodnji dvorani pri „Zelenem hribu“
(Monte Verde). Začetek točno ob pol 4 uri popo-
ludne. — Vstopnina 20 kr. — Spored: 1. Ivan pl.
Zajc: „Kolo“, poje moški zbor. 2. A. Hajdrih: „Ja-
dransko morje“, moški zbor. 3. * * * „Oj Banovci!“,
moški zbor. 4. F. I. Tence: „Izgubljeni cvet“, poje
ženski četverospjev. 5. Ivan pl. Zajc: „U boj!“,
moški zbor. 6. D. Jenko: „Na straž!“, moški zbor.
7. Prosta zabava, petje in ples. — Pri veselici bode
pelo nad petdeset izurjenih pekovskih mladenčev
pod vodstvom g. F. I. Tance-ja. Drugi pevski zbori
dobro došli! — Čisti dohodek je namenjen v pod-
poro društvnikov brez službe. Ker je veselica v
blag namen, uljudno vabi k obilni vdeležitvi
odbor.

— (Akademično društvo Slovenija)
ima 6. februarja t. l. redni občni zbor. Spored: 1.
Čitanje zapisnika; 2. Poročilo odborovo; 3. I. S.
„Turgenjev“, čita g. K. Štrekelj, drd. ph.; 4. Pre-
naredba poslovnega reda; 5. Slučajnosti. Lokal:
Gusterschut's Rest. I. Auerspergstrasse 6. Začetek
točno ob 8. uri.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 4. februarja. List „Temps“
piše: Poraz vlade v senatu in v zbornici še
nikakor ni povod ostavki kabineta. Če se je
vprejel Clemenceau-a predlog, to vendar ne po-
manjšuje Ferry-jevega uspeha pri obravnavi
ekonomične krize.

London 4. februarja. „Times“ poroča:
Ministrski svet, ki je bil v petek v vojnem
ministerstvu, sklenil je od parlamenta zahte-
vati dva milijona šterlingov kredite, da se pri-
stanišča doma in po angleških kolonijah obo-
rože in utrdi.

Dunaj 3. februarja. Josipina Gallmayer
danes umrla.

Pariz 3. februarja. Rouher, bivši mi-
nister Napoleona III., danes umrl.

Tužci:

dne 3. februarja.

Pri **Sionu**: Kaufmann z Dunaja. — Brezelnik iz
Ljubljane. —
Pri **Malič**: Grünhut iz Gradca. — Löwy, Bluh z
Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
1. febr.	7. zjutraj	738-75 mm.	+ 7-2° C	sl. jz.	obl.	5-60 mm.
	2. pop.	737-20 mm.	+ 8-0° C	z. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	736-60 mm.	+ 7-2° C	sl. jz.	obl.	dežja.
2. febr.	7. zjutraj	736-50 mm.	+ 5-0° C	sl. jz.	obl.	6-20 mm.
	2. pop.	736-74 mm.	+ 6-4° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	737-76 mm.	+ 4-0° C	sl. jz.	obl.	dežja.
3. febr.	7. zjutraj	739-81 mm.	+ 3-2° C	sl. vzh.	obl.	1-90 mm.
	2. pop.	740-82 mm.	+ 7-1° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	743-78 mm.	+ 2-0° C	sl. vzh.	megla	dežja.

Srednja temperatura je znašala + 7-5°, + 5-1° in
+ 4-2°, oziroma za 8-6°, 6-2° in 5-2° nad normalom.

Dr. Schmidt-ovi uspešni prilepki za kurja česa

uporabljajo se že
mного desetletij
kot brez bole-
čine in zanesljivo
delujoče sredstvo
v popolno odstra-
nitev kurjih očes.
Varstvena znamka.

Uspeh teh dr. Schmidt-ovih prilep-
kov za kurja očesa je skoro osupljiv,
kajti po opetovani rabi teh prilepkov
se odpravi vsako kurje oko brez vsake
operacije. Cena škatljici s 15 prilepki
in roženim diletom za izdiranje kurjih
očes 23 kr. a. v.

NB: Pri nakupovanju tega preparata
blagovoli p. n. občinstvo vedno paziti na
to, ima li vsaka škatljica na zunanem
ovitku utisneno gori zaznameno var-
stveno znamko.

Glavna razpošiljalna zaloga: Gloggnitz, Nižje-Avstrijsko, lekarna J. Bittner-ja.

Dr. Schmidt-ove prilepke za kurja očesa in dr. Behr-ov živčni ekstrakt
ekstrakt prodajata v Ljubljani lekarnarja: J. Svoboda in J. pl. Trnkoczy,
ter tudi vsi drugi lekarnarji. (671-8)

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt

Varstvena znamka.

izdeluje se po posebnem
načinu iz lekarskih zelišč
ter se že dolgo vrsto let
obnaša kot izvrstno sred-
stvo proti živčnim bolezi-
nim, kakor proti boleči-
nam na živcih, migreni,
ischadi, bolečinam v križu
in hrbtenem mozgu, božja-
sti, otrpnenju, oslavljenju in polucijam.
Na dalje se dr. Behr-ov živčni ekstrakt
z najboljšim uspehom rabi proti: protinu
in trganju, otrplosti mišic, trganju v
členkih in mišicah, nervoznemu glav-
bolju in šumenju v ušesih. Dr. Behr-ov
živčni ekstrakt se uporablja le zunanje.
Cena steklenici s točnim navodom upo-
rabe 70 kr. a. v.

NB: Kupovajoče p. n. občinstvo rači
vedno paziti, je li pri vsakej steklenici
na vnanjem ovitku utisnena zgornja var-
stvena znamka.

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. februarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	53
Ječmen	4	71
Oves,	3	9
Ajda,	5	20
Proso,	3	9
Koruza,	5	50
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	5
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	60
„povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	60
Telečje	—	70
Svinjsko	—	56
Koštunovo	—	40
Kokoš	—	55
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama,	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	7	20
„ mehka, „	4	60

Dunajska borza

dné 4. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld.	90	kr.
Srebrna renta	80	45	—
Zlata renta	100	70	—
5% marcna renta	94	85	—
Akcije narodne banke	849	—	—
Kreditne akcije	308	20	—
London	121	10	—
Srebro	—	—	—
Napol.	—	61	—
C. kr. cekini	—	70	—
Nemške marke	9	25	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123	50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	100	45	—
Ogrska zlata renta 6%	121	65	—
„ papirna renta 5%	89	90	—
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	104	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	172	—
Rudolfove srečke	10	20	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	228	75	—

Slika pesnika S. Gregorčiča

dobiva se na fin in močen papir tiskana v „Narod-
nej tiskarni“. — Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Kmetijski pomočnik, ekonom,

izveden v kmetijstvu, išče službe. Ponudbe naj se pošiljajo
upravnistvu „Slov. Naroda“. (76-2)

Trgovski učenec,

14-15 let star, zmožen slovenskega in nemškega jezika, ki
je dovršil prvo realko ali prvi gimnazijalni razred, vzprejme
se v prodajalnico mešanega blaga pri F. X. Golli-ji v
Idriji. — Več se zve pri Fren X. Souvan-u v Ljub-
ljani. (86-1)

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Melange Marmelade

mešani salsen (rastlinski sok)

dvbiva se jako fin in svež po jako nizkeji ceni, kg po 60 kr.,
na debelo pa še ceneje, pri (84-1)

J. R. PAULIN-u.

na Stoinem trgu št. 1, na oglu Spitalskih ulic v Ljubljani.

Komí,

dobro izurjen v manufakturnej kupčiji, se vzprejme pri
A. Pogačniku v Cerknici. Plača 240 po 300 gld. in
vse prosto. (87-1)

V najem

se takoj odda v Cerknici

štacuna s potrebnimi prostori,

pripravna za kupčijo z mešanim blagom, potem klet, spalna
soba in kuhinja. Štacuna stoji pri okrajni cesti na priprav-
nem kraju. — Pogoji se zvedo pri lastniku hiše št. 149
v Cerknici. (74-2)

Častitemu p. n. občinstvu naznanjam, da bode

mizarstvo

mojega ranjega moža še nadalje obstajalo, ter da
sem vodstvo izročila večjemu strokovnjaku, ki bode
vsa mizarška dela, stavbena in pohištvo natanko,
lično in po nizki ceni izvrševal. Za obilna naročila se
uljudno priporoča

(69-3)

Josip Cvetanovič-a udoval.

Krško, meseca januarja 1884.

5000

1 (788-13)

ostankov sukna

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

LE HOUBLON

Francoski fabrikat.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo
tedaj, če ima vsak list znamko LE
HOUBLON in vsak karton nosi
varstveno znamko in signaturo.

(191-21)

Elektro-homeopatija.

Nova znanost.

Nova elektro-homeopat. zvezdata sredstva

za ozdravljenje vseh boleznij, in ž njimi se ne more meriti v učinku nikaka dozda
znana homeopatična sistema.

Brošura zastonj in franko.

A. Sauter, homeopatična centralna lekarna v Genfu.

Zaloga za Kranjsko:

v Ljubljani pri lekarju Erazmu Birschtz-u. (43-3)

Zahvala in priporočilo.

Pri strašnem požaru dné 13. prosenca t. l. pogorela sta tudi
gospodarja in hišna posestnika Janez Šiffrer in Andrej Omann,
katera sta bila pri Dunajskej zavarovalnej družbi za skupno svoto
1200 gld. zavarovana.

Dunajska zavarovalna družba je po svojem glavnem zastop-
niku gospodu Jakobu Dobrinu v Ljubljani škodo cenila
in danes točno celi znesek, ne da bi bila kaj odtegnila, nama izplačala.

Mi priporočamo iz lastne skušnje to v vsakej vrsti pošteno za-
varovalnico vsakemu posestniku, kateri hoče dobro zavarovan biti,
prav gorko.

V Žabnici pri Škofjeji Loki, dné 26. prosenca 1884.

L. S. Jakob Jelovečan m. p.,

župan.

Janez Šiffrer.

Andrej Omann.

(85)